

במערת המכשפות

מאת

ויליאם שקספיר *

מערה ובתוכה קלחת רותחת. קול-רעם.

נכנסות שלש מכשפות

מכשפה א'

היליל ושלש הקתול הברד.

מכשפה ב'

צרח ושלש ושוב צרח הקפד.

מכשפה ג'

הרפיה: קוראת: "כבר עת! כבר עת!"

מכשפה א'

סבנה-הקפנה קלחת-הרתח.

חושנה-מהרנה רעל בה תת.

זרוקנה, קדם-פל, בפיר

צב גם תחת אבן-גיר

קרה, פלט בחלום

אָרס שלשים ואחד יום.

כולן

שקודנה בעצב ובלי קצב!

קדחי, אש, רתח, סיר-קצף!

מכשפה ב'

קתלי נחש-בצות ופחת

בשלו ואפו בקלחת;

עין-סלמנדרה, יד-צפרדע,

עקץ-עכנ, פי-תולעה,

שערות-פוס, לשון-כלב רעה,

(*) מקקתי, מערכה ד', מחזה א'.

(1) הרפיה — מפלצת באגרות היווניות, שיש לה סנים של אשה וגוף של צפור דורסת.

בְּנִפְי־נִשׁוּף, בְּה־לְטָאָה,
וַיִּגְדֵּל קָסָם בְּלִיל־הַשַּׁחַת
הַרוֹחַח בַּקְלַחַת.

כולן

שְׁקוֹדְנָה בְּעֶצֶב וּבְלִי קֶצֶב!
קִדְחִי, אֵשׁ, רְחַח סִיר־קֶצֶף!

מכשפה ג'

קֶשֶׁקֶשׁ־דְּרִקוֹן, שִׁנֵּי־זָאֵב,
גוּף חֲנוּטָה בְּעֵלֶת־אוֹב,
קֶבֶת בְּלִב־יָם וְלוֹעוֹ,
שְׂרָשֵׁי־רוּשׁ, שְׁמִקְרָקְעוֹ
תִּלְשׁוּ אוֹתוֹ בְּמַחְשֵׁי־צֵל,
כְּבִד־יְהוּדֵי בְרֵךְ אֵל,
עֲנִימֵי־טַכְסוֹס רָם, פּוֹרַח,
קֶטְפוֹ בְּלִיל לְקוֹי־גֶרַח,
מֶרֶת־עוֹ, מִיץ־מְרֵרָה טָרִי,
שְׁפִתֵי־מְרָקִי, אֶף־כֶּרֶטְרִי,
אַצְבָּע תֵּיגוֹק בֶּן־אֲרוּסָה,
שִׁלְדָתוֹ בְּכֶאֱר קְמוּסָה
וְחִנְקָתוֹ בְּאוֹתָה שַׁחַת,
בְּשָׁלוֹ הֵיטֵב בַּקְלַחַת
בְּלִיל־הַשְּׁלוּקָה, בְּלִיל־מְרַקַּחַת,
עוֹד הוֹסִיפוּ מִצֵּי־גֶמֶר,
בְּשָׁלוֹ אֵת הַבְּלִיל עַד גֶּמֶר.

כולן

שְׁקוֹדְנָה בְּעֶצֶב וּבְלִי קֶצֶב!
קִדְחִי, אֵשׁ, רְחַח סִיר־קֶצֶף!

מכשפה ב'

בְּדָם שֶׁל קוֹף נִצְנָן תוֹכוֹ,
וְהָיָה טוֹב וַיֵּאֱמַץ לַחוֹ.

(נכנסת הקסמה!)

יִישֵׁר לַחֲקוֹן! שְׁעֲלָכֶן מֵה־טוֹב!

(1) באגדה היוונית—אלילת־הלבנה, אחר־כך היא נעשית סמל של כל דבר מסתורי ושל כשפים.

תבוא כל אחת על שקרה בסוף.
 עתה נצאה מסביב לסיר
 באלפים ופיות במקחול ושיר,
 וקסמו הקסמים השדה והגיר.
 קול מנגינה ושיר.
 רוחות אפורות ואדמות,
 שחורות ולבנות בקן,
 זוזו, זוזו, זוזו,
 זוזו בכל - מאד קן.
 (הקטה מסחלקת)

מכשפה ב'

בבהן-ידי גמול-צורב ו:
 יציר רע הולך וקרב.
 קתח ובא
 הדוסק פה !

(נכנס מ ק ק ת)

מקבת

תגדנה, קוסמות סוד ולילה שחורות,
 קה אתן עושות ?

כולן

דבר, ששם לו אין.

מקבת

השבעתי אתכן בשעליכן, - אחת
 לי סגין תדענה, אף עגינה לי,
 אם גם לשערות תקראנה ונלקמו
 בקמית-תסלה, ואם נפץ ינפצו
 משברי-הים ובלעו האגניות,
 ואם תכרע קמה ויסוערו יערות,
 ואם תפולנה מצודות על שומריהן,
 ואם יכפו ראשם פירמידות וארמונות
 עד מוסדותיהם, ואם גם המוט יתמוטטו
 כל אצרות זרע חי אשר עשכע
 ויחלו עד כדי כליון חרוץ.

Pricking (1)

עֲנִינָה לִי!

מכשפה א'

דְּבַר!

מכשפה ב'

שָׁאֵל!

מכשפה ג'

כִּי נָשִׁיבָה.

מכשפה א'

הַגֵּד, הָאֵם מִפִּינוּ תְּדְרוֹשׁ תְּשׁוּבָה,

אוּ אֵךְ מִפִּי הַגְּדוּלִים מָנוּ?

מקבת

קְרָאוּ לָהֶם וְאַרְאֵם!

מכשפה א'

דַּם-תְּזִירָה, שְׁהַחִישָׁה

וְכַרְסְמָה גּוֹרִיָּה תִשְׁעָה,

חֶלֶב תְּלִיָּה שֶׁל גּוֹלָנִים

שִׁים בָּאֵשׁ!

כולן

גְּדוּלִים אוּ קְטָנִים,

בָּאוּ, שִׁקְדוּ, גָּלוּ פָּנִים!

(קול-רעם. נגלה ראש ועליו קובע)

מקבת

הַגֵּד לִי, כַּח וְאֵם פְּלִיא...

מכשפה א'

שָׁמַע וְדוּם!

אֵת הַגִּיגִיָּה הוּא יוֹדַע כָּלָם.

הַמְרָאָה

מְקַבֵּת! מְקַבֵּת! מְקַבֵּת! אֵת מְקַדּוֹף יָרָא,

יָרָא אֵת אֱלוֹף-פִּיָּךְ: שִׁלַּחֲנִי, זְמַנִּי בָּא.

(נעלם)

מקבת

הִיָּה אֲשֶׁר תְּהִיָּה, לָךְ תּוֹדָתִי

בְּעַד אֲזַהְרֶתְךָ, קְלַעַתְּ אֶל פְּצָעִי.

עוֹד דְּבַר...

מכשפה

אין לצוות לו. השני בא
וגדול מן הראשון.

(רעם. מראה שני – ילד מתבוסס בדמיו.)

מראה ב'

מקבת! מקבת! מקבת!

מקבת

לו שלש אֶזְנִים לי, וְקִלְטוּ מִלִּיךְ.

מראה ב'

היה מקיף, שָׁפָף דָם וּמִצְחָךְ נְחוּשָׁה!

מקבת, אל-תִּירָא מִפְּנֵי יְלֹד אִשָּׁה,

ובו לבני-אָדָם!

(נעלם)

מקבת

אם-כן יחי מקדוּף, מָה אֵיךָ מִמֶּנּוּ?
ואולם – לא! כִּי בְּטַחֲוֹן-מִשְׁנֵה אָקִים.

הגורל יֵעַרְב לִי, לא יִחַיָּה – יְמוֹת!

אז אמר לְפֶתַח חוֹר-לֵב: הוּא, פּוֹזֵב.

אֲרִגִּיעָה, אָנוּם לְמֵרוֹת רַעַם יְרַעַם.

(קול-רעם. מראה ילד בנזר-מלכות וזמורה בכפו)

ומי הִלְזוּ? לוֹ מִרְאָה שֶׁל בֶּן-מִלֵּךְ,

ועל מצח יְלֵד זֶה עֲטָרָה – אוֹת

לממשל-מַלְכִים.

המכשפות

אף הִסְקַת נְדוּם!

המראה

היה עוֹ פְּאָרְיָה, וְגֵאָה וְבוֹ

לְשׁוֹנָא וְנוֹקָם וְלְמוֹרֵד, וְאִם עוֹ.

מי יִשׁוּר עִם מְקַבֵּת וְיִוְכַל, כָּל זְמַן

לא בא יַעֲרֵב-בִּירְנָם¹ עַד תֵּל-דוֹגְנִינָן,

עַד קִרְבָּה הַחוּרְשָׁה!

(נעלם)

(1) היער בירנאם עכשיו איננו, והיה לפנים על הנהר טי בקרבת-פֶּרְתָה, ומהלך שתיים שלש

שעות היה בין היער ובין הארמון דונויגאן.

מקבת

לא יקיץ הקיץ!

מי יסקוד על יער ויצונה לעץ:
צקור שרשיף מארץ: — אך טוב
תכשר הקבשר. עוד ימים לרוב
יחי מקבת ויגון, כי לא ירים ראש
כל מורד וקושר עד לא קם הקרוש
ויבא עץ-בירגם, ומקבת השב
יאסף אל עמו, כי יקיץ לו קץ
ויקודת-בל-אדם בשעתו; אך
נכספה נפשי ולבי מאד יך
לדעת (אם אך ביקלמכן לגלות).
האמנם עתידה המלכות היות
לעצאאי-בנקו?

המכשפות

אל תעמיק שאלה.

מקבת

זה חפצי לדעת. הגדנה, ואם לא
ורבצה בן קללת-עד. הגדנה,
מדוע נסתלק הסיר? מה הזמרה?
(קול-חלילים)

מכשפה א'

הוקע!

מכשפה ב'

הוקע!

מכשפה ג'

הוקע!

כולן

הנלו לעיניו וסופצו לקבו,
קאותו אל תלך, קאותו אל תבוא.

(נגלים שמונה מלכים ועוברים זה אחר זה. בידי האחרון מראה;
בנקו בא אחריהם)

מקבת

יותר מדי דמית לרוח-בנקו.

בלך-לך! עטרתך צורכת עיני.
 ושערה, אמה השני, געטר כלייל-הפז,
 כשערו של הראשון; שלישי דומה
 לפני הקודם לו. הוי, מנולות!
 מה תראינה לי? רביעי? קסאו עיני!
 התארך שושלתכם עד יבוא יום-הדין?
 עוד אחד! שביעי. לא עוד ארצה לראות.
 ושמיני הנה בא ובידיו ראי,
 המראה לי עוד פמה. ויש מהם
 עם גלות-מלכות כפולות! ושרביט
 משלש², מראה-זועות! עתה אראה,
 כי אכן, אמת כל הדברים: שם,
 מגואל בדמים, שחוק על שפתיו, בנקו
 עליהם מורה, לאמר: בני הם.
 האמנם כך?

מכשפה א'

כי, אכן, כך יהיה הכל; אף
 מקבת הוא שלמה נדהם בך?
 קומנה, אחיותי, צאינה ביצף.
 צאינה וקסומנה ומחאנה לו כף.
 אסקוד לאויר ויען בקול.
 אתן תצאנה לו סביב במחול-
 מחנים, ויאמר המלך הטוב:
 קערפי כפדוני בעלות-האוב.
 (קול מנגינה. המכשפות מכרכרות ונעלמות)

מקבת

אף איפה הן? געלמו? שעה זו
 ארוכה לעד בלוח-זמים. מי שם?
 הקנס! מי בחוץ?

תרגום מאנגלית

ש. טשרניחובסקי

(1) בימי יעקב השני התאחדו אנגליה ושוטלאנד.

(2) עוד במאה ה-17 באה אירלאנד בעולה של אנגליה.